

Наполеонъ царь Френскый (1804 — 1814) единъ мъжъ единственъ въ рода си, кой-то обузда революціѣ-тѣ, и на жаждѣ-тѣ за свободѣ и на честолюбіе-то на народѣ-тѣ, даде едно друго направленіе, съ това че му яви надѣждѣ-тѣ на завладяваніе-то на свѣта. Той прѣзъ години държѣше народи-тѣ особенно Германци-тѣ, въ страхъ и притѣсненіе, а кога-то Богъ по единъ чюдень начинъ гы освободи отъ негово-то иго, тѣ захванѣхъ пакъ да познавать че Той е Господъ надъ небе-то и земѣ-тѣ, и да му въздавать славѣ. Отъ това врѣме между Германци-тѣ станѣ по-добрѣ, князове и чиновници, учени и проповѣдници, богати и обѣдни, мнозина отъ тѣхъ, до единъ стѣпень ся върнѣхъ въ върѣ, и Библия-та както и дѣло-то на Миссіѣ-тѣ въ много мѣста подбуди къмъ новъ животъ; добры Христіянскы книги въ голѣмо число ся распространихъ, и духъ Божій тукъ и тамъ изяви силѣ-тѣ си. Но отпаданіе-то напреднуваше, така щото и двѣ-тѣ взаимно ся продѣлжавать, невѣріе-то между онези кои-то ся наричатъ Христіани; а проповѣдваніе-то на Евангеліе-то, между всички-тѣ почти народы за свидѣтелство върхъ тѣхъ. Ный ще ся стараемъ да говориме относительно за това.

10. НОВО-ТО ВРѢМЕ.

Кога-то съединени-тѣ князове, слѣдъ побѣдѣ-тѣ си надъ Наполеона I посѣтихъ въ 1814